

Азербайджану, Вірменії та Грузії. Вісник Маріупольського державного університету, 2019. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Vmdu_ip_2019_24_28.pdf

3. *Літра Леонід, Чхіквадзе Іване. Перспектива членства в ЄС для Грузії, Молдови та України: неможлива, забута чи прихована? URL: <https://glavcom.ua/pub/pdf/10/1037/EUmembership.pdf>*
4. *Рудік Н. Угоди про асоціацію між ЄС та Україною, Грузією та Молдовою: спільні риси та відмінності. Публічне адміністрування: теорія та практика, 2016. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Patp_2016_2_8.pdf*

Катерина МАТЬОЛА

*Студентка Західноукраїнського
національного університету*

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ: СУЧАСНІ ЗАГРОЗИ ТА МОЖЛИВОСТІ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

Європейський Союз (англ. European Union)- економічний і політичний союз, який об'єднує 27 незалежних держав-членкинь, які розташовані в Європі.

На даний час в інституціях ЄС йде мова про 5 можливих сценаріїв розвитку, а саме:

- не вносити зміни;
- залишити виключно єдиний ринок;
- Європа декількох швидкостей;
- робити менше, але ефективно;
- робимо більше, але разом.

Для того, щоб знайти рішення глобальних проблем, потрібно подивитись останні економічні прогнози майбутнього розвитку ЄС. Центр дослідження європейської політики провів “Глобальну економіку у 2030 році. Тренди та стратегії для Європи”. Відповідно до нього на Європу та весь інший світ впливатимуть ці подальші глобальні тренди.

1. Населення світу досягне свого піку в 2030 році і почне спадати. Внаслідок збільшення частки середнього класу в країнах, які розвиваються зростання населення зупиниться.

Населення світу, чисельність якого в 2019 році становила 7,7 млрд осіб, продовжує зростати і до 2050 року досягне 9,7 млрд осіб.

"Зараз приблизно 56% світового населення живуть у містах. Майже весь приріст населення у майбутньому відбуватиметься за рахунок збільшення числа міських жителів, на яких, згідно з прогнозами, в 2030 році припадатиме 60% населення країн світу, а до 2050 року - приблизно 68%"

Уряди всіх країн мають враховувати у своїх планах розвитку питання, пов'язані з тенденціями народжуваності, смертності та міграції, які впливатимуть на чисельність і вікову структуру майбутнього населення, а значить сприятимуть або перешкоджатимуть досягненню Цілей сталого розвитку на період до 2030 року.

2. Проблема доступності природних ресурсів більше не буде такою гострою, якою вона є зараз (зокрема, це стосується попиту на енергоносії).

Звичайно, розширення частки середнього класу викличе сплески попиту у певні періоди часу, але в цілому внаслідок зупинки зростання населення, зростаюче використання природних ресурсів також призупиниться.

3. Глобальна торгівля досягне свого піку і буде надалі інтенсивно розвиватись. Країни, що розвиваються стануть ще більш сильними гравцями в цьому процесі.

4. Китай як офшорна платформа для виробництва дешевої продукції втратить свою трансконтинентальну роль, оскільки його економіка стане більш зрілою і через зростання вартості робочої сили розміщення виробничих майданчиків із використанням дешевої робочої сили стане не таким привабливим.

Варто звернути увагу на прогнози стосовно Китаю. Незважаючи на те, що країна займе лідерські економічні позиції, у 2030 році вони стикнуться з проблемою подальшого інтенсивного зростання економіки та залучення інвестицій.

Однак для забезпечення подальшого зростання Китаю необхідно провести демократичні реформи, які зроблять економіку країни менш залежною від політичних впливів.

Головні проблеми ЄС: Європейська демографія – на межі фолу.

На розвиток європейської економіки великий вплив матимуть демографічні процеси. Щорічний темп зростання ВВП ЄС може впасти з 2.6% до 1.5%. Ці тенденції потенційно призведуть до втрати ЄС статусу найбільшого ринку у світі. Єдина можливість для Європи зберегти свою глобальну силу – консолідувати ресурси всіх країн ЄС і говорити єдиним голосом. Окрім того, для Європи критично важливо підтримувати свою глобальну конкурентну перевагу – статус експортера інноваційних готових продуктів та послуг із високою доданою вартістю.

З 2008 року навколо ЄС відбувається низка військових конфліктів, які показали неготовність ЄС до швидкого реагування. 2008 р. відбувся грузино-російський конфлікт в Осетії, 2014 р. – військове вторгнення Росії на територію Східної України та окупація Криму, з 2011 року не припиняється військовий конфлікт в Сирії, який спричинив появу великої кількості сирійських біженців в ЄС, а також останнім часом загострюється ситуація на Балканах.

Інша проблема, яка сильно актуалізувалася в столицях ЄС – зростання злочинності. Щоб не стати таким слабким об'єднанням, ЄС повинен розробити абсолютно нові безпекові механізми, які відповідатимуть сучасним реаліям.

У випадку України сама адаптація національного законодавства до норм ЄС якраз і має бути цим стимулом для нас, оскільки в результаті вона призведе до запровадження європейських стандартів на українських підприємствах та в інших сферах життя та, відповідно, зробить нашу економіку більш конкурентоздатною

Для початку потрібно використовувати новітні технології для зростання людей на ринку праці. Зараз потрібно враховувати новітні тенденції на ринку праці, коли люди більш схильні працювати в рамках гнучкого графіку і намагаються тримати в балансі ритм «життя-робота».

Але цього не достатньо, щоб збудувати баланс на ринку праці ЄС.

Наступним кроком буде включення мігрантів до ринку праці. Для цього потрібно забезпечити висококваліфіковану робочу силу, створити курси для підвищення рівня знань.

І головне це рекомендації щодо безпекових викликів. Це маєтися на увазі:

- Виробити нові юридичні, економічні та політичні інструменти для боротьби із зовнішніми безпековими загрозами.

- Розробити ефективні заходи, щодо використання економічних та політичних санкцій.

- Посилювати процес вирішення будь яких конфліктів шляхом створення нових груп для обговорення.

Last but not least – будувати та розроблювати формати співпраці, з країнами, які не є членами ЄС.

Європейська регіональна політика цілеспрямовано сприяє розвитку економіки відсталих (бідних) регіонів Співтовариства. Система інструментів реалізації регіональної політики являє собою сукупність структурних фондів ЄС.

Задані фонди в повній мірі здійснюють повний вплив на зміцнення економічної, соціальної та територіальної цілісності. До структурних фондів ЄС відносять:

- *Європейський соціальний фонд.* Він спрямовує допомогу через стратегічні довготермінові програми, які сприяють вдосконаленню і модернізації робочої сили в регіонах ЄС.

- *Європейський фонд регіонального розвитку*. Він ставить за мету фінансувати розвиток транспортної та комунікаційної інфраструктури регіонів ЄС: будівництво доріг, транспортних магістралей, телефонних і кабельних мереж тощо.
- *Фонд згуртування*. Він ставить за мету подальше зближення соціально-економічних показників розвитку на регіональному рівні ЄС, фінансування розвитку транспортної інфраструктури та екологічних проектів тощо.

Діяльність Європейського фонду регіонального розвитку буде зосереджена на чотирьох пріоритетах: інновації і дослідження; розвиток цифрових технологій; підтримка малого і середнього бізнесу; низьковуглецева економіка.

Статистика свідчить, що майже 40 % усіх ресурсів, які надійшли до найбільш бідніших регіонів ЄС, повертаються до багатих регіонів у формі придбання ноу-хау або основного устаткування. Саме тому принципи виділення структурної допомоги ЄС періодично переглядаються, аби зосередити її в тих регіонах, які найбільше цього потребують, адже розбіжності в рівнях розвитку регіонів зберігаються і дотепер.

Список використаних джерел:

1. <https://voxukraine.org/globalni-vikliki-dlya-yes-5-stsenariyiv-i-realnist/>
2. <https://www.ukrinform.ua/rubric-culture/2673471-naselenna-svitu-do-2050-roku-sagne-97-milarda-osib-oon.html>
3. *Регіональна політика Європейського Союзу [Електронний ресурс] : підручник / [за ред. Віктора Чужикова]. — К.: КНЕУ, 2016. С.205-214*

Едуард ЛІТОВКІН

студент Західноукраїнського

національного університету

Науковий керівник: Наталія СТАХОВА

БІЛОРУСЬ: АВТОРИТАРИЗМ, ЯК ПЕРЕШКОДА НА ШЛЯХУ ДО ЄС

З країн колишнього СРСР я обрав Білорусь для оцінки її європейської перспективи. Відносини Білорусі та ЄС розпочалися у 1991 році після визнання Європейським Союзом незалежності Білорусі.